

מועצה אזורית לב השרון

ישיבת מליאה מספר - 31

ישיבה מיום 28.12.2025

משתתפים: אבי קטרי , אורנה הדר , אלי אטון , אפרים חגיגי, טל מדר , יהודה גטה, יצחק יצחק , לביא זמיר , מיכל גליק , משה מכלין , קובי רייך , ראובן קפלן , רועי מימון , רעם שאול , שחף חרמון

חסרים: גיא זרח , טל בן יוסף, ארז אביעלי , נתן יהודה, נתן סלומון

משתתפים נוספים: מירב לביא , ניסן כנפי, עו"ד רונית עובדיה , שרון עזרן

1. דוח ראש המועצה

2 . הצגת מדיניות אכיפה - ירון בלנרו

3. הצטרפות רשת ערים בריאות- לירון גלאם

4 . הצגת נושא הצעירים לקראת מיפוי 26 - אורנה הדר ונועם בן שוהם

5 . תקציבי ועדים לשנת 2026 – שרון עזרן

6 . קניית זכויות משרד החינוך - מנהלת מחלקת החינוך

7 . חוזר במסגרת חוק ההסדרים- גמלת ילד נכה - שרון עזרן

8 . מינוי רעות סגרון כחברת ועד מקומי עין ורד

פרוטוקול

אלי אטון : אוקי, תודה רבה, תודה רבה לכולם. אנחנו על סדר היום שלנו, דו"ח ראש המועצה, הצגת מדיניות אכיפה שמי שיציג אותה, זה ירון בלנרו. הצטרפות לרשת ערים בריאות, תציג את זה לירון גלאם. הצגת נושא הצעירים לקראת מיפוי 26, אורנה אדר, יושבת ראש ועדת הצעירים, ונועם בן שוהם. תקציבי

ועדים לשנת 2026, שרון. קניית זכויות משרד החינוך, מנהלת מחלקת החינוך? כן. אוקיי, אז מי מציג את זה? שרון? שרון, אוקיי. חוזר במסגרת חוק ההסדרים, גמלת ילד נכה, שרון גם מציג את זה, ומינוי רעות סגרון כחברת ועד מקומי של עין-ורד. טוב, חברים. טוב, חברים, אנחנו רוצים להתחיל, זה מפריע. אני רוצה לדווח איתכם בצער על פטירתה של עליזה פרידמן ממושב משמרת. אם אתם זוכרים, עליזה פרידמן נבחרה כאחת מ-10 אנשים פורצות דרך בלב השרון, אישה בת 95, שבדיוק כשהיה הטקס במושב ניצן עוז, אז הבן שלה נפטר ממחלה, והיא הגיעה לכאן, אם אתם זוכרים אותה, אישה מבוגרת, היא הגיעה לכאן וקיבלה כאן את הפרס. אישה, אני מאחל באמת לכולנו חיים מלאים ותוססים, כמו שלה, אישיות באמת חיונית, עם שמחת חיים, באמת מודל לחיקוי. רק בחודש האחרון היא איבדה את הבריאות שלה ונפטרה בבית, אנחנו כמובן היינו בלוויה ואיחלנו, מה שנקרא, ניחומים למשפחה.

מיכל גליק: אלי אפשר שני משפטים?

אלי אטון: כן.

מיכל גליק: אני רוצה לפרגן לראש המועצה, שבכל מקום שיש משהו שקורה אצלנו בקהילה-, הוא נמצא, הוא נוכח, הוא בא לראות את האנשים מקרוב, לנחם כשצריך, לשמוח כשצריך. לא ברור מאליו, ואני רוצה לפרגן, באמת הנוכחות שלכם מורגשת, ותודה רבה.

אלי אטון: תודה. אני רוצה לדווח על פגישה שהייתה לנו לפני כשבוע עם שר החוץ, גדעון סער, במשרד החוץ בירושלים, עם ראשי הרשויות. כאשר המטרה היא באמת שהרשויות, בעזרת ראשי הרשויות ובעזרת קשרי החוץ שיש לנו, נשמש כשגרירים וניתן עזרה בסיוע למערך ההסברה של מדינת ישראל. יש המון, המון, המון ערים תאומות לכל ראשי הרשויות, יש ערים שיש להן כמות גדולה, ומועצות שיש להן 2 או 3 רשויות, והנושא הזה של הסברה, להסביר את הסטטוס של מדינת ישראל בעולם, זה דבר שהוא מתבקש וחשוב. לעדכן אתכם לגבי זאת, עשייה של בית ליד. כמו שאתם יודעים, אנחנו כבר תקועים

כמעט שנה ו-9 חודשים, עם ההפקעה של משרד התחבורה לגבי המתחם בבית ליד. בהתחלה הם רצו 130 דונם, אחרי זה הם ירדו לתוכנית של 65 דונם למתחם, כאשר 65 דונם זה 65 דונם נטו. הם פשוט חתכו באלכסון כל מיני שטחים, בפועל אנחנו מגיעים בין 90 ל-100 דונם ברוטו, כאשר המשמעות היא, בהפקעה הזאת, תשלום ליזמים משהו בסביבות ה-30 מיליון שקלים, שמתוך זה המועצה תשלם 30%, וזה קרוב ל-10 מיליון שקלים, שהמועצה תצטרך לשלם פיצוי עבור הקרקע. גם היזמים עצמם לא מעוניינים, מעוניינים בזכויות בנייה ופחות זכויות על הקרקע. אנחנו הפעלנו לחץ לא קטן דרך מנהל הדיור הממשלתי, שהוא הבורר במירכאות בכל הסיפור הזה בין הרשויות ובין נתיבי ישראל שמבצעים את המתחם הזה ומשרד התחבורה. ובישיבה האחרונה, שהייתה לפני כ-3 שבועות, הצגנו לפני מנכ"ל נתיבי ישראל את האופציה שלנו, שהיא אומרת דבר פשוט. הם הסכימו למעשה לשנות את הכניסה של, אם אתם מכירים, כביש 57, ומכביש 57 נכנסים לתוך נכסים, אם באים מכיוון מערב, אחרי 100 מטר נכנסים לכיוון אזור התעשייה המתוכנן. בפועל, מה שהם תכננו, שהכביש, כל הנתיב הזה, שזה עשרות דונמים, יהיה באזור שהוא סמוך לפרוזדור תשתיות. ואנחנו לחצנו שהם יעשו את הכניסה בתוך הפרוזדור של אזור התשתיות, זאת אומרת להסיט את הכניסה 50 מטר מזרחה, ואז כל הכניסה והחניון של חנה וסע של רכבים פרטיים יהיה מתחת לאזור התשתיות, ששם אתה לא יכול לנצל את זה לאזור תעשייה. והצגנו חלופה של 40 דונם, כמו שכבר היינו במשא ומתן מתקדם איתם. אחרי שיח לא קל, זו הייתה ישיבה שהתחילה כמעט בפיצוץ, שמנכ"ל נתיבי ישראל אמר אני עוזב את הישיבה. אז אמרתי לו אתה מוזמן לעזוב, אבל אני אפנה עם זה לשרה. הוא התיישב ואמרתי לו רק תקשיב לרציונל של התוכנית שיש לנו. אנחנו מדברים על Win-Win situation, שכולם ירוויחו מהדבר הזה, ואנחנו מקווים שזה יסתייע, כי בסופו של יום נקבע עד ה-15 לפברואר. לינואר, סליחה, 15 בינואר ייצא טיוטת הסכם משפטי בין הרשויות למנהל הדיור הממשלתי ונתיבי ישראל למתווה הניתן.

כאשר אנחנו מתחייבים תוך שנתיים לקדם את הנושא הזה. הרציונל הוא שהם מבחינתם יכולים כבר מחר, זה מה שהם אומרים, להיכנס לתוך ה־40 דונם, אבל לא יותר מזה. זאת אומרת, הם יכולים לעשות מה שהם רוצים בתחום ה־40 דונם. היתרון שכרגע ה־40 דונם האלה זה אדמות מיהל, זה אומר שלא יהיה פיצוי ליזמים. כשהיה ה־65 דונם נטו ו־90 ברוטו, היינו צריכים לשלם עשרות מיליונים של פיצויים, המדינה כמובן, ולא מעט בישיבות ראינו איך הפה של כל הפקידים שם, הקל, והם באים ואומרים, כשאומרים להם שצריך לשלם עשרות מיליוני שקלים פיצויים ליזמים, אז הם באו ואמרו, אז נשלם. ברור שזה לא יוצא מהכיס שלהם, ואני שמח שהגענו למתווה הזו, זה מבחינתנו פריצת דרך. כמובן עד שלא יהיה הסכם חלוט שאפשר יהיה להציג אותו בפני בית המשפט, הרי עשינו עתירה מול משרד התחבורה לפני שנה, שנה וחצי, אבל אני מקווה שמשם נצא לדרך חדשה בנושא הזה. נפגשנו לפני כמה שבועות עם שר האנרגיה, אלי כהן, במשרד שלו בירושלים. דנו שם בכמה דברים, קודם כל בנושא של קו 400, ודרך אגב יצאה כתבה שבקו 400 הייתה לנו דרישה חד-משמעית להטמין את הקו הזה, 800–900 מטר. קו 400 זה קו עם מתח גבוה, שהוא חוצה ממש בין פרוטיאה בכפר לבין בני דרור,

דובר : מחשמל את בני דרור.

אלי אטון : או שכן או שלא, הוא לא קיים כרגע, ובהסכם שנעשה לפני כמה שנים פשוט הקיפו בתוכנית את בני דרור במין צורה של חית עם הקו הזה. אנחנו לוחצים עדיין ולא איבדנו את התקווה לבצע הטמנה, כאשר כל הזמן הטענה של חברת החשמל וחברת נוגה, שזו החברה המתכננת, ומשרד האנרגיה, שלא בוצעה שום הטמנה במדינת ישראל, של קו 400 אני מדבר, והיום קיבלנו כתבה והשר אמר שעומדת לצאת תוכנית לגבי הטמנות, מה שנקרא הטמנות מיוחדות, והוא יבדוק איך הוא יכול להכניס אותנו לסיפור הזה. היום קיבלתי כתבה שמשרד האנרגיה אישר וקיבל תקציב להטמנות, אנחנו מאוד מקווים, אני שלחתי הודעה לשר ואני מקווה שמחר אני גם אדבר איתו,

לראות אם אנחנו בתוך הקטגוריה הזאת. אם אנחנו בתוך הקטגוריה הזאת, אז פתרנו באמת סוגיה מאוד מאוד קשה ומאוד מאוד בעייתית לבני דרור, ואני מקווה שהשבוע נקבל תשובה לגבי הנושא הזה. נפגשו איתו גם לגבי

מיכל גליק: אבל כרגע, מה שאושר בתוכניות?

אלי אטון: זה ההיקף, זה מה שאושר, הוא אושר בכל החברות, הוא אושר כבר לפני

כמה שנים, זה לא משהו שהוא חדש. דיברנו איתו לגבי מט"ש תנובות. כמו שאתם יודעים, אנחנו נדרשנו להגדיל את המט"ש הזה, שכרגע עומד על הספק של 9,000 קוב, ונדרשנו להגדיל אותו ל-15,000 קוב, כאשר המשמעות היא עלות כספית מאוד מטורפת. לכן באנו כדי להיפגש עם השר ולומר לו שאין לנו שום אפשרות לממן את זה. אנחנו שותפים של קלנסואה, אנחנו בשיח עם קלנסואה לגבי החובות שהם חייבים לנו, זה אחד. אנחנו גם נותנים שירות למעיינות השרון, שהם באים ואומרים לנו, אנחנו מוכנים לשלם את ההגדלה של המט"ש רק דרך התשלום השוטף של הצריכה בקובים. ושם התברר לנו שהבנייה של המט"ש מתייתרת כרגע, מכיוון שקיבלו אור ירוק לפתח את התקציבים, לפתח את מט"ש יד חנה, שהוא אמור לקחת את כל, שהוא עומד על ספיקה של 70,000 או 80,000 קוב ביום, והוא אמור לקבל את כל המים מכל האזור שלנו. כל עוד שלא ראינו באמת שיצאו מכרזים למט"ש יד חנה ויש ביצוע, אני לוקח את זה בערבון מוגבל ונמתין להתפתחויות בנושא הזה. דבר נוסף, ששי מקדם, ששי מנכ"ל החברה הכלכלית, את הנושא של התייעלות אנרגטית. שי, ברשותך, כמה מילים לגבי מה ששוחחנו שם.

שי שדה: יש במשרד האנרגיה הרבה מאוד רצון וגם תקציבים לכל מה שקשור

להתייעלות אנרגטית ברשויות המקומיות, יש כאן ממש אגף שלם שמתעסק בזה. זה מתחיל מהדברים הכי קטנים, מהחלפה של גופי תאורה, מזגנים, ועד כל העולמות שאנחנו מכירים של ייצור חשמל מהשמש, והגירה והשבה של חשמל למערכת. יתרה מכך, יש תוכנית לאומית של הקמה של 4 תחנות כוח, ממש בשנים הקרובות, כי חסר תחנות כוח במדינת ישראל, ובתוך ה-4 תחנות האלה גם המתחם שלנו נמצא, כלומר האזור הגיאוגרפי שלנו הוא חלק מתוך

התוכנית המתאר הזו. במועצה שלנו אנחנו עוברים בין שני הצינורות, ממזרח צינור הגז, ממזרח צינור הדלק. צינור הדלק עובר ליד כביש 4, וככה תמיד ההזנה כפולה. כי אם זה לא עובד אז זה לא חשוב. אז יש המון עניין. אני קבעתי איתם סדרה של פגישות לצורך העניין הזה. באמת נראה שיש היענות מאוד גדולה מצד המשרד. גם קדימה וגם עיריית נתניה קיבלו סכומים מאוד מאוד משמעותיים ממשרד האנרגיה לפרויקטים כאלה ואחרים. אני מקווה שאנחנו נהיה הבאים בתור.

מיכל גליק: אני רק רוצה להגיד, היה את זה במליאה הקודמת, את העניין של האנרגיה מהשמש, התאים הסולאריים, מעולה, אבל כשזה מגיע לגגות של בתי הספר שם זה בעייתי.

אלי אטון: אין שום, אין שום קרינה מייננת, אין שום בעיה בנושא הזה. כל בתי הספר, כל אזורי החינוך, בכל הארץ שעושים את זה בערים שלהם, הם מקורים בסולאריים. אין שום בעיה של קרינה. אני רק אגיד לך, מיכל, דבר אחד, אני הייתי בכמה כנסים בנושא של אנרגיה ירוקה ודיברתי גם עם הרפרנטיות של עיריית נתניה, שעשו באמת עבודה מצוינת ושמו קירו סולארי בכל מוסדות החינוך בנתניה, ושאלתי אותם איך עשיתם את זה, יש התנגדות? אמרו ברור שיש התנגדות, כי יש חוסר ידיעה וחוסר הבנה מה המשמעויות, וישבנו עם בית ספר בית ספר והסברנו והראינו והכול. נכון להיום, ברמת התוצאה, במבחן התוצאה, כל מבני החינוך בנתניה, לא רק בנתניה, בכל הארץ למעשה, מקורים.

שי שדה: יתרה מכך, עוד מילה, אלי ברשותך. מהראשון לינואר כל מבנה שמגישים לו טופס 4 חדש, בנייה חדשה, מחויב במערכת סולארית, ציבורי, מחויב במערכת סולארית על הגג. כאילו זה הפך להיות יותר מההיתר.

אלי אטון: אוקיי, תודה. אירחנו לפני שבועיים בערך את חבר הכנסת יואב סיגלוביץ, שהיה מפקד 433. 433, הכוונה מובנת, 433. הוא מיש עתיד, הוא שכן שלנו, גר בקדימה צורן. פגשתי אותו בכנסת והוא הגיע אלינו בפניו, כמובן, את כל נושא האתגרים הביטחוניים שיש לנו בשני המישורים, אם זה במישור של קו

התפר ובמישור והאתגרים שיש לנו עם יישובי ערי המשולש, הירי הבלתי פוסק לכיוון יב"ץ, לכיוון עזריאל וגם באזור תנובות. והעלינו בפניו גם את הנושא של הבנייה הלא חוקית הזוחלת בצורה משמעותית לכיוון עזריאל. כל מי שמכיר את המפה שנמצאת בחדר הישיבות בלשכה רואה שם את השטח, וזו מפה מ-2019, הוא רואה את השטח שהוא בנוי אבל לא רוי לגמרי. ואנחנו נקבל בקרוב תמונה מעודכנת, מפה מעודכנת של לב השרון, ואז נראה שב-6 השנים האחרונות ישנה ממש בנייה מטורפת באזור חקלאי, באזורים חקלאיים, כאשר השיטה היא פשוטה. בונים מחסנים חקלאיים, ברגע שמקבלים אישור למחסן החקלאי מגדרים אותו ב- לגובה של 3-4 מטר, יוצרים מתחם כזה, ובפנים בונים בתים, עושים את הכל, ולאט לאט זה הולך ומקבע את עצמו, ומשם גם יש יריות ואיומים על, נכון, נכון, אנחנו על זה. אני רוצה לדווח לכם על עדכון, על תקציב 2025 ו-2026. קודם כל לגבי 2026 חסרים לנו לאזן את התקציב כ-6 מיליון שקלים. 25, סליחה, חסרים לנו כ-6 מיליון שקלים, כאשר המרכיב העיקרי של החיסרון הזה הוא 8.5 מיליון שקלים שמגיעים לנו ממשרד החינוך, שזה מדובר גם בהסעות וגם בחינוך המיוחד, וזה מחולק לשני הנושאים האלו. אני כבר כתבתי מכתב וגם דיברתי עם מנכ"ל משרד החינוך על מנת שייתן לנו פתרון לנושא הזה. אנחנו אמורים לקבל סכומים ולהשית אותם על שנת 2025 עד פברואר, 30 ינואר או פברואר? 28 בפברואר 2026. זה יוכל לאפס ולאזן את תקציב 2025. זאת אומרת, יש לנו את הסכום הזה שאנחנו מקווים, המנכ"ל הבטיח לי השבוע לתת תשובה בנושא הזה ואנחנו מחכים לדבר הזה, זה פשוט יאזן לנו את התקציב. לגבי 2026, תקציב 26, אני קודם כל רוצה כבר מראש להגיד תודה לוועדת הכספים בראשותו של משה, כמובן לאיציק ושרון וגם ניסן, שעובדים באמת עשרות שעות, עשרות שעות, ואני אומר את זה בעדינות. אנחנו בתחילת התקציב ששרון הציב לנו היה פער אדיר של 16 מיליון שקלים, של חוסר איזון תקציבי של 16 מיליון שקלים. כרגע אנחנו עומדים בפער של 6 מיליון שקלים, כאשר נעשו כמה הנחיות, גם מטעמי, גם מטעם יושב ראש הוועדה,

לעבוד בכמה מישורים. המישור הראשון זה מישור של בדיקת הגדלת ההכנסות, שאנחנו באמת ממפים את כל ההכנסות שלנו. דבר שני, מקסום הערך של הפעולות והתייעלות בערך של הפעולות שאנחנו עושים. דבר שלישי זה הנושא של צמצום פעולות ועוד כהנה וכהנה. אנחנו אמורים, וזאת הנחיה של יושב ראש הוועדה, עד יום שלישי להגיש לוועדה תקציב מאוזן שאפשר יהיה לדון, לאשר ואז להתקדם גם להנהלה וגם למליאה, המגמה היא שעד 30 בינואר יהיה תקציב מאושר לשנת 2026. תיירות כפרית. שבוע שעבר היה כנס של תיירנים ביקב מונד במשמרת. מבחינתי, ולא רק מבחינתי אלא מכל הנוכחים שם, זה היה סוג של חלום שמתגשם בקטן, אבל מגמה שבאמת הולכת בשנה וחצי האחרונות. למה לא באת עם אבא שלך לביא? היה אוכל מספיק לעוד 40 איש, אבל באמת היה כנס מאוד מאוד מכובד שארגנה אותו הוועדה של התיירות הכפרית. באמת אני רוצה להגיד תודה רבה לכל מי שתרם, ובעיקר לשרון, שרון בן-ארי, שהוא מוביל את נושא התיירות הכפרית בלב השרון, והטפטוף הזה כל הזמן, תיירות כפרית בלב השרון, תיירות כפרית בלב השרון. מזמינים אתכם באמת גם כנציגי היישובים, כחברי הדירקטוריון, גם להיכנס לאתר של התיירות הכפרית בלב השרון, לראות מה יש שם, לבקר, לפרגן. זה חשוב מאוד שנציגי היישובים גם יהיו במקומות האלה, כאשר המטרה היא באמת להציב בעוד כמה שנים את לב השרון כמועצה מובילה בנושא של תיירות כפרית, ובלי להתבייש, ואני אומר את זה בגאווה גדולה, יש שם פוטנציאל אדיר, והמגמה היא שתוך 10 שנים נהיה המועצה המובילה בארץ בנושא של תיירות כפרית. דבר אחרון שאני רוצה לפני שניגש לנושאים, דבר שלא יודע איך לא עדכנו אתכם, עדכון קצר אבל מאוד מאוד משמעותי. בית המשפט העליון, עליון נכון? דחה לפני יותר מחודש את בקשת ההורים על ביזיון בית משפט. יתרה מזאת, הוא דחה את הבקשה שלהם להגדלת אגרות שכר טרחה של בית משפט, וזה באמת אומר הכול, זה אומר הכול, כל האמירות האלה שעוברים על החוק ומשקרים וכל הדברים האלה.

אפרים : זה לא אומר הכול, אלי, זה לא אומר הכול, בעצם העובדה שהם הגיעו איתך כבר למערכת כזאת זה לא אומר הכול, יש פה פער, הפער הוא גדול בין ההורים לבין המועצה, ויש פה אנשים שמרגישים,

מיכל גליק : קודם כל זה אומר שאף אחד לא עובר על החוק.

אלי אטון : לא, לא, זה לא רלוונטי, אפרים חגי' זה לא רלוונטי מה שאתה אומר. זה לא רלוונטי מה שאתה אומר, אני אסביר לך מה כן רלוונטי. אתה יכול להגיד שיש פער, זה בסדר. הטענה של ההורים הייתה שאנחנו עוברים על החוק, וזה הופץ בריש גלי, ועשו מאיתנו עבריינים, ואני לא התייחסתי לזה כל כך, אמרנו אנחנו נמתין. אז אני מודיע לכם, אין פה ביזיון בית משפט, זה אומר שאנחנו עובדים על פי חוק, ומפה נתקדם הלאה. אני רוצה לדבר אחרון, לעדכן במסגרת הנושא הזה, שב־7 לחודש שר החינוך, ב־12? חודש הבא בינואר, על זה אנחנו מסכימים? תחילת ועד אמצע החודש שר החינוך יואב קיש מגיע לביקור במועצה, אחרי שאנחנו ממש בשיח של כמה חודשים, ועל הפרק גם דיון בנושא עתיד היוח"א, גם בנושא בית ספר שירת הלב, שהזמנו אותו לראות את המקום הזה, והשר גם יבקר בבית ספר בכר-רוסו.

(מדברים יחד)

אלי אטון : זהו חברים, אני אשמח להתחיל בדיון. הצגת מדיניות האכיפה. אני רק רוצה לתת הקדמה קלה. בשנה וחצי שאני, או שנה ו־9, שאנחנו, אני מכהן כראש מועצה, ואנחנו כחברי מליאה, יש לנו רצון מאוד מאוד גדול לשקף דברים ולהנגיש את כל מה שקורה במועצה, מה ההסכם, מה החוזה בין התושב למועצה, ועד היום זה לא נעשה בצורה טובה ומשקפת את המציאות, וקרו לא מעט מקרים שתושבים לא הבינו, או שכן הבינו ולא פעלו על פי, ונוצר הרבה חור שחור ומה שנקרא זיגזוג בתחום האפור, מה מותר ומה אסור, ולכן צוות של המועצה הציג בפני ובפני איציק את מדיניות המועצה. כמובן שהמדיניות היא מדיניות, ואני ואיציק אישרנו את זה. כמובן שאנחנו מביאים את זה לאישור המליאה. כמובן שלאחר האישור הזה אנחנו גם נציג

בפניכם את הפעולות האופרטיביות שמתבקשות מהמדיניות הזאת, איך הלכה למעשה אנחנו באמת מבצעים כל דבר ודבר, מה מותר, מה אסור, מה אנחנו אוכפים, מה לא אוכפים וכהנה וכהנה. אז ירון, ברשותך.

ירון בלנרו: כמו שאלי הציג, באמת עבדנו כמה חודשים על המסמך ההסדרה. מי שלא מכיר את המונח הסדרה, אז המונח הסדרה אומר שלמעשה זה פעולות שאפשר לאכוף דרך, לא דרך המשפט אלא דרך הרשות, זאת אומרת על ידי למעשה דוחות, שזה מאוד מקל על יכולת דחיפה. המסמך הזה נכתב כמובן בליווי של עורך דין אורי רפאל והיועצת המשפטית ורונית, כמובן צוות של גם עובדי המחלקה שלי. אני לא אקריא לכם את זה כמובן, אנחנו נדבר בכללי, והמסמך הנוסף גם מופיע?

אלי אטון: של הפעולות?

ירון בלנרו: כן.

אלי אטון: הוא לא מופיע ואנחנו גם צריכים לאשר אותו סופית ואז להעביר אותו גם למליאה.

יצחק יצחק: יש פה רק שני תיקונים קטנים, ירון, אבל בסדר.

ירון בלנרו: כמו שאלי אמר, המסמך הזה יופץ ויהיה גם כמובן באתר המועצה, והוא יעשה הסדרה של כל הנושאים שאנחנו אוכפים ברחבי המועצה. המועצה-, מבטלת מסמך קודם, לא היה מסמך קודם, מסודר, שלושה תחומים. עבירות תחום החניה והתעבורה, כל נושא של רשות החניה. פיקוח איכות הסביבה, וכמובן מה שמכירים כולם נושא של הוטרנירניה. עבירות הסדרה, להבטיח מטרות חברתיות ראויות ששומרות על הציבור. אנחנו כמובן מבינים שלכל אחד מהנושאים האלה יש קו ישיר לנושא של בטיחות וביטחון התושבים. עקרונות המדיניות, אכיפה הוגנת, שוויונית, אחידה, בסדר? אין פה משחקים של מה שנקרא אכיפה בררנית, בסדר? כל דבר אמרנו יוצג לתושבים, יוצג לכם, ואחרי זה הוא יהיה שווה לכל נפש. חומרת העבירה, בסדר, אנחנו מתייחסים לחומרת העבירה, אנחנו מבינים שאנחנו בסופו של דבר גרים באזור כפרי, ואנחנו נשאיר פה, אנחנו ניקח את נושא החניות, שהוא אחד

הנושאים הכי אקוטיים, והנושאים נורא ברורים, אז הנושא הזה ברור לכולנו שהוא לא נאכף פה בעיר, זאת אומרת אנחנו לא אוכפים כל פסיק בכוונה, כי אנחנו רואים שאנשים חיים במקום שלא כל דבר צריך לאכוף בו בצורה של, שהמטרה שלהם בסופו של דבר היא לייצר דוחות. דיברתי על תעבורה, אפשר להעביר את זה. איסורי חניה, יש לכם, מי שמכיר, איסורי חניה זה מה שאתם מכירים, אדום-לבן, שילוט שאוסר, חניות נכים, כמובן, הדוחות על עבירות של כחול-לבן, סדרי עדיפויות, שזה מה שהכי חשוב, שמירה על בטיחות וביטחון המשתמשים בדרך. אני כבר אומר, דוגמה מאוד בולטת זה נושא של חניות במסופי הסעות, ברור לכולנו שכשאוטובוס מגיע ויש שם רכב שחונה, זה משפיע מאוד על נושא הבטיחות של הילדים. חניה בכחול-לבן, אתם רואים שזה יחסית נמוך במה שאנחנו מבקשים לאכוף.

יצחק יצחק: 22 זה מה שאתה מתכוון שאנשים חונים על המדרכה? 22, זה אנשים שחונים על המדרכה ומכריחים את הולכי הרגל לרדת לכביש?

ירון בלנרו: כן.

מיכל גליק: הרי צריך להשאיר מעבר לעגלה.

ירון בלנרו: ברחוב ההולנדי לא אוכפים את זה. אם זה משהו שאי אפשר לאכוף, אנחנו אוכפים בסופו של דבר רק דברים שהם ברי אכיפה. זאת אומרת שאם יש שילוט במקום או שיש סימון במקום לפי ועדת תנועה אז אנחנו יכולים לאכוף רק ככה. זאת אומרת שאם יש רחוב הולנדי אז הוא לא מוסדר לאכיפה למעשה. כולם מכירים את הנושא של איסור חניית גרורים לא רתומים במרחב הציבורי. התחלנו לפני קצת יותר משנה להסדיר את הנושא של האכיפה של גרורים. ימי אכיפה, שעות האכיפה, ימי חול,

אפרים: ירון, לגבי הגרורים,

ירון בלנרו: כן.

אפרים: לגבי הנושא של האכיפה של הגרורים. גרור שהוא לא רתום לרכב,

ירון בלנרו: אסור לו.

- אפרים : אסור לו, אני יודע שאסור לו. יחד עם זאת, מבחינת המושבים עצמם, לתת הנחיות לתושבים לדאוג למתחמים להחנות, שיקצו מקום,
- ירון בלנרו : מול המסמך הזה בסופו של דבר יש פה את ההנחיות פיקוח עצמן שבשטח. המסמך גם יגיע אליכם. המסמך הבא. בין היתר הוא מתייחס גם לנושא של הנגררים ולמעשה אנחנו לא רחוקים מהמתווה הזה שאתה דיברת עליו. למעשה אם יש מתחם שהוא מקובל על ידי הועד המקומי, המתחם הזה לא ייאכף. זאת אומרת יהיה אפשר להחנות בו נגררים. אמרתי, כל עוד ההסדר הזה סגור והוא,
- אפרים : אבל המושב יהיה מחויב למצוא מתחם לנגררים האלו? אתם נותנים הנחיה ליישוב עצמו לבדוק או שלא? אני חושב שכל יישוב,
- דובר : אבל ירון, זה לא סביר, בן אדם שיש לו נגרר הוא צריך איזשהו מקום להעמיד אותו.
- ירון בלנרו : לא, הוא יכול לא ללכת להעמיד אותו בחניה-, או לבקש מהוועדה שיהיה רתום. רגע, רגע, שנייה, אני חושב שזה לא הדיון, זה הדיון במסמך הבא, זה דבר ראשון. בסדר, המסמך הבא, שאתם תראו אותו, תוכלו להעיר לגבי ההסדרים. עכשיו אני אקח, יש כמה דוגמאות, יש פה מושבים, אגב, שביקשו מאיתנו לא לאכוף את זה כי אין להם את הבעיה הזאת. אנשים חונים את הנגררים בתוך השטח הפרטי. אם זה בן אדם שיש לו משק, אז הוא יכול להביא לתוך המשק, אם זה בן אדם שיש לו חצי דונם, הוא חונה לתוך החצי דונם. יש יישובים, יש יישובים,
- דובר : הוא מדבר על העגלה, זה גם נגררים.
- ירון בלנרו : יש גם יישובים כאלה. יש יישובים שהסדירו את המקומות, בסדר, לקחו שטח ואמרו פה אתם חונים. אבל אמרתי, זו כבר שיחה במסמך הבא.
- אפרים : אבל השיחה במסמך הזה היא בכוונה. בכוונה הנקודה הזאת היא צפה עכשיו, שבמסמך הבא יהיה לי להתייחס אליה במשמעויות. יהיו לזה הרבה משמעויות, כי בסופו של דבר, אם אנחנו עכשיו לא נתייחס לנקודות האלו, במסמך הבא לא נדע להביא את זה לנקודה ממש נכונה. בסופו של דבר, עם

כל הכבוד, נגרר לא רתום לרכב יקבל דוח, נגרר חונה ברחוב יקבל דוח אם הוא לא רתום לרכב, עם כל הדברים האלה. יש כל מיני הגדרות לדבר, אוקי? יחד עם זאת, המושב אמור, אתם אמורים להגיד למושב חביבי, תמצא בשני אזורים בתוך כל יישוב, תמצא אזורים שתייעד אותם לנגררים. למה? כי בסופו של דבר, התושב גם צריך לקבל את אלטרנטיבה.

ירון בלנרו: כל הדברים האלה. הוועד המקומי הוא נציג של התושב, התושב צריך לפנות לוועד המקומי, והוועד המקומי צריך,

אפרים: מצד אחד, הוועד צריך לקבוע הנחיה מבעוד מועד, ומצד שני, לדאוג למקומות כאלה

ירון בלנרו: אמרתי, זה שיח, כשיצא המסמך, במליאה הבא כשזה יוצג, מסמך ביצוע, תעיר את ההערות שלך לפני הישיבה.

אלי אטון: זהו, אפשר להמשיך?

ירון בלנרו: זהו סיימתי.

דובר: רק לחזור לוטרניר אולי.

ירון בלנרו: איכות סביבה, וטרניריה זה אחרון. איכות סביבה, צמחי הפולש, זה משהו שאנחנו עובדים עם הוועדים באופן יומיומי, פינוי פסולת ואשפה. אכיפה, כמובן, דיברתי על האכיפה הבררנית. סדרי אכיפה, כמובן, שאנחנו כל הזמן מדברים על בטיחות וביטחון, אלו הנושאים הראשונים שאנחנו עוסקים בהם על ידי בעלי עסקים, אז אני יודע כמה אתם יודעים שאנחנו עוסקים היום בנושא הרישוי, ובין היתר ברישוי גם יש את הנושא של פינוי הפסולת של עסקים. והסעיף 46 מבחינתנו הוא הכי חשוב, שבסופו של דבר אנחנו שואפים למקסם את הנושא של המחזור. זאת אומרת, כשאנחנו באים ואומרים למשק בית, למה אתם מוציאים קרטון ושמים אותו ליד הפח ולא לוקחים את זה לקרטוניה, או למה אתם מערבבים גזם ו-? בסופו של דבר אנחנו צריכים למקסם את היכולת שלנו למחזור. ככל שיש מה שנקרא הפרדה במקור, ככה יש ערך יותר גבוה לאשפה שלנו. בסופו של דבר, הערך הזה בא אלינו כמועצה.

- קובי רייך : איך אתה מיישם את זה?
- ירון בלנרו : איך אני מיישם? בסופו של דבר, כל דבר שממוחזר, כל דבר שאנחנו עושים, לא, איך אתה מהחוסר בכוח אדם, איך אתה מעביר את זה ליישובים? איך אתה מעביר את זה שתהיה את המשמעת הזאת?
- ירון בלנרו : קודם כול, הדברים האלה עובדים כבר היום בכל המושבים, כולל בבני דרור. כלומר, היום כמעט בכל יישוב שיש בו השלכת פסולת לא חוקית, אנחנו מגיעים, עוד פעם, אנחנו לא ב-100%. היה לנו את כפר הס, בכפר הס שפתחו עמדות גזם חדשות לפני חודש, וביום שישי באחד זוהה בן אדם ששם קרטונים בקרטוניה בצורה לא תקינה. בירור, ביחד עם המשטרה, מי הבן אדם, מגיעים לבן אדם, הבן אדם גם קיבל דוח וגם פינה את הקרטונים. כל הדברים האלה כבר עובדים בשטח. אנחנו, כמו שאלי אמר, רק רצינו לשים אותם.
- קובי רייך : זה היה פרסום בכפר הס שאסור את כל הדברים האלה? הוא ידע את זה?
- ירון בלנרו : כן. כל היישוב. זה לא תמיד אנשי כפר הס, אתה יודע, זה יכול להיות מישהו שעובר, אני לא יודע אם זה היה מישהו מכבר הס, אני לא בטוח, אבל הדברים האלה עובדים גם בהרבה מושבים עם מצלמות. אין ספק שיש חסך בכוח אדם. אנחנו חסרנו מפקח כבר תקופה ארוכה, ככל שיהיו יותר מפקחים, אז אנחנו נעשה את זה בצורה יותר טובה, אבל הדברים האלה כבר עובדים היום. וטרינריה, כמה דברים. א', תופעת הכלבת. אני לא יודע אם שמעתם, אבל תופעת הכלבת צמחה השנה בצורה מאוד גדולה בכל רחבי המדינה. אנחנו, לשמחתי הרבה, לא היה לנו כלבת, אבל היה ביישובים לא רחוקים, בעמק חפר לדעתי, שבהם התגלתה כלבת לא מזמן. יש לנו תופעה מטורפת של כלבי בר. אנחנו השקענו השנה סכומי עתק, ברמה ארצית, בנושא לכידת כלבי בר. המועצה הוציאה, אני לא יודע כמה רשויות בסדר גודל שלנו, אבל אם אני אומר לכם שבשנת 2021 יצאו 110,000 שקלים, השנה שרון אנחנו מכוונים ל-700,000-800,000 שקלים על כלבי בר ועל הסיפור הזה. פה בוטרינריה, הנושא של-. המגזר של התושבים גם כלבי בר, צריך להרדים. שאלות.

- אורנה הדר: לי יש הערה, אמרת שזה יעלה לאתר המועצה. להצעת ייעול, כדאי לשלוח את זה למזכירות של היישובים כדי שזה יישלח בוואטסאפ.
- ירון בלנרו: אנחנו נשלח את זה גם לתושבים באופן ישיר. כמה ייקראו, זה כבר שאלה, אבל זה יהיה לכולם, חד משמעית. הערה מצוינת.
- רעם שאול: אני חושב שהפרט הזאת, שיגיע לתושב, הוא לא יבין את זה. או נקרא לזה, ימסמס את זה. זה צריך להגיע לתושב מדובר בצורה יותר ציורית, יותר מסבירה, עם קצת סימני,
- אלי אטון: לא זה עדיין לא שם, כי זה המדיניות. בביצוע, זו מדיניות. בפרקטיקה, איך אתה מיישם את המדיניות, שם אנחנו נעשה את זה.
- רעם שאול: אבל אנחנו נופלים בדיוק בנקודה הזאת.
- אלי אטון: אבל, רעם, אני איתך.
- רעם שאול: אנשים מקבלים דוחות, אנשים מקבלים דוחות בפועל, אתה יודע את זה.
- אלי אטון: אבל, רעם, אתה לא מקשיב לי. אני אומר לך, זו המדיניות, אוקי? זו האסטרטגיה. עכשיו איך לעשות את זה, שם אנחנו נעשה את זה בצורה ציורית. מותר לך לשים קרטון פה או אסור לך? מותר לך לשים את הגזם בפינה הזאת או אסור לך?
- נתן סלומון: אם אנחנו כבר מדברים על נושא של הכנסות, אז אני רוצה שתהיו ערים לתופעה שאני מגלה לאט לאט. אנשים, לא בצורה גורפת, אבל זה גדל, נמנעים להגיע לפינות המחזור כי הם מקבלים קנסות ומעדיפים לזרוק את אשפת מחזור לפחים הירוקים.
- אלי אטון: אני שמעתי, באו אליי קבוצה. לכן זו אחת הסיבות שאנחנו עושים את הדבר הזה.
- נתן סלומון: צריך להבין את זה.
- אלי אטון: אתה צודק ב-200%, ולכן אנחנו עשינו את המסמך הזה ואת הביצוע הזה, זאת הסיבה, כדי שתושב ידע בדיוק מה מותר ומה אסור.
- ירון בלנרו: אני רוצה להגיד משהו. ספר החוקים של לב השרון לצורך העניין הוא עצום. יש עשרות סעיפים וגם עשרות דוחות מכל סעיפים. אי אפשר באמת להנגיש

את זה בצורה, זה קיים באתר. אבל אתה אומר להנגיש לתושב. אם אתה לוקח גם את המסמך הזה, בסופו של דבר רצינו שהוא יהיה קצר ומובן. לפרט את כל ספר החוקים, ולצורך העניין גם את חוקי ארץ ישראל, אנחנו גם אוכפים חוקי מדינה, לא רק חוקי מועצה. זה לא באמת תמיד אחד עומד מול השני. אבל עוד פעם, אנחנו נעשה את המסמך הזה כמה שיותר ידידותי, כמה שיותר שתושבים ידברו איתו.

יש המון אוכלוסייה שגם לא מחוברת לרשתות. נתן סלומון :

יש גם רעם, יש גם את הנושא. אנחנו לא נתבלבל, אנחנו עובדים בשיתוף פעולה עם הוועדים, לפחות עם רובם, עם רובם ככולם. ולוועדים יש גם רצון מאוד גדול בשותפות הזאת, כי בסך הכול מה אנחנו דואגים? ליישוב מסודר, בטיחותי ונקי. ולכן ההסברה היא לא רק של המועצה. יש פה משולש שאסור לנו לשכוח אותו, מועצה, ועדים ותושבים. ואנחנו נעבוד על זה בנושא של ההסברה וההתראה. ובסוף האכיפה, אנחנו לא נלך לאכיפה ישירות. יהיה פה תהליך שאנשים ייכנסו לזה. אוקי, חברים, אנחנו ברשותכם נתקדם. אנחנו אמורים לאשר את זה. מי מתנגד למדיניות? זה מסמך המדיניות, שירים את ידו. מי נמנע? אוקי, כולם בעד.

יש רק שני תיקוני סופר, אנחנו נתקן אותם. דובר :

הנושא הבא, כן, הצגת נושא הצעירים. אני ברשותכם, נוער, נוער, רגע. שנייה, אתם קופצים חברים, רציתי לראות את הקשב שלכם. לפני שאני אדבר על ה, לפני שאורנה ונועם יציגו את נושא הצעירים, אני רוצה לדבר על נושא הנוער. כמו שאתם יודעים, לפני כשנה, מעל שנה, מינינו ועדת היגוי לבחינה מחדש של תנועות הנוער בלב השרון, ולבחון באמת איזו תנועה אנחנו רוצים. אני במסגרת הזאת נפגשתי גם עם הוועדה, גם עם הרכזים, גם עם בני הנוער וגם עם נאמני הנוער. נפגשתי גם עם החניכים, וכמובן נפגשתי גם עם תנועות הנוער, כאשר הרציונל היה לקחת תנועות נוער התיישבותית, זה היה הרציונל. כרגע הנוער שלנו פועל תחת ארגון נוער השומר, ובדקנו עוד שתי חלופות, שזה האיחוד החקלאי ובני המושבים, שהיו אצלנו פה לפני כ-7 שנים. מה

שהבטחתי גם בשיחה עם כולם הוא שהנושא הזה של הבחינה לא תהיה רק על ידי או רק על ידי הוועדה, אלא תהיה מה שנקרא בסקירה ובדיקה של כלל הגורמים. שהגורמים הם נציגי הנוער, הרכזים, ועדת ההיגוי, ועדות נוער וועדים מקומיים, וכמובן בהינתן שהוועדים המקומיים בטוח שיהיה להם רצון, בשיתוף גם של חברי המליאה. אבל מכל אחד יצא קול, כלומר קול אחד ולא אם שניים בחרו או שלושה בחרו מתוך ועד. הדבר היחידי זה ועדת ההיגוי והמועצה שיש להם כמה נציגים ואז אנחנו באמת נשקלל את זה בצורה אחרת. מחר יישלח הסקר הזה לגורמים הרלוונטיים. רשום בתוכו מי שמנהלת את זה היא גל, שאחראית על תנועות הנוער אצלנו, וככה אנחנו נוכל לקבל החלטה כאשר כלל הציבור וכלל הגורמים הרלוונטיים לנושא של תנועות הנוער, יהיו שותפים בקבלת ההחלטה. אני באמת רוצה קודם כל בהזדמנות הזאת להגיד תודה רבה לוועדה שעבדה קשה מאוד ועשתה עבודה יסודית. לביא נמצא בוועדה הזאת. מי עוד היה לנו שם? ועוד כמה שלא נמצאים. כמובן אנחנו נקבל את ההמלצות של כולם. זה כרגע דיווח מבחינתי, כי זה אמור לקרות השבוע.

מיכל גליק: בוחרים תנועה אחת?

אלי אטון: תראו את זה בסקר.

מיכל גליק: הכל רשום.

אלי אטון: הכל רשום. אנחנו נעביר את זה בסקר, אבל מה שיקרה זה בעלי תפקידים

ולכן התפקיד של וועדים ונאמנים, גם חברי מליאה יצטרפו לאותו הפורום, זאת אומרת יהיה קול אחד לישוב. הישוב, הנאמן שלו או הוועד, יהיה לו קול אחד בנושא הזה. אני רוצה להזמין את אורנה יושבת ראש ועדת הצעירים וגם את נועם להציג את נושא הצעירים, מיפוי שנת 2026. רגע קטן לפני שהן מתחילות. התחלנו להקים פרלמנט של צעירים ובדיקת איפה אנחנו מקימים מתחם לצעירים, בשיתוף עם יד לבנים. זה אמור להיות ב-. כרגע יש כמה סוגיות בינינו ודין ודברים בינינו לבין המושב, ואני מקווה שנפתור את זה השבוע. יש לנו ישיבה עם נציגי ועד האגודה ונצא לדרך. אורנה שלך. קודם

כל תודה רבה לאורנה על ההובלה של נושא הצעירים ביד רמה, מקצועית וחכמה.

אורנה הדר: אז בעצם סוף סוף אצלנו בלב השרון יש מדור צעירים שאנחנו רגע שמים איזושהו פוקוס. זו הייתה האג'נדה של אלי לקראת הבחירות והיא יוצאת לפועל. ואנחנו באמת רגע מסתכלים על הצעירים שלנו, אני תכף אגיד לכם מי הם הצעירים. חשוב לציין שארז איתנו בוועדת הצעירים. ובעצם התחלנו שנה וחצי למפות את האוכלוסייה הזאת ולטפל בה. אז קודם כל במה מדובר. אז יש לא מעט צעירים בלב השרון, סך הכל, קצת מעל 5,000 צעירים. שזה המון. יש פה איזושהי חלוקה שאני לא אלאה אתכם אבל אתם יכולים להתרשם שיש פה לא מעט אנשים שחיים פה, שנמצאים בתוכנו והם משלנו. ואנחנו חילקנו, מיפינו את הצעירים באיזושהו חתך של צרכים. מה שקורה בעצם, אחרי התיכון שלהם, אחרי תנועות הנוער, אנחנו מאבדים אותם, אנחנו לא יוצרים איתם יותר קשר וזהו. ויש פה הפסד של הון אנושי, של האנשים שלנו שאנחנו לא רגע מסתכלים עליהם ונותנים להם מענה כמועצה. אני רוצה להגיד לכם שמועצות אחרות הם ממש מתעסקים עם הצעירים האלה. אצלנו משום מה, היה משהו נקודתי, אבל לא הסתכלו עליהם ממש כעל חתך מסודר שצריך לדאוג לו. אז חילקנו את זה לארבע. קודם כל החברה של 18-21 לפני גיוס ובצבא,, יש שם לא מעט דברים שאפשר לעשות איתם, כל מיני דברים של לפני גיוס, מכינות, שנות שירות, שירות לאומי אפילו, התנדבות, כל הדברים האלה לא מקבלים מענה. נכון שיש פה בבית ספר מדי פעם איזושהו כנס כזה שבעצם חושפים להם את הדברים, אבל אין איזושהי מעטפת שניתנת בכללותה על ידי המועצה וזה בעצם החברה של 18-21 שהם בצבא. כשאני אומרת שצריך להיות אחד כזה, באמת צריכה להיות איזו פרסונה שמסתכלת עליהם ונותנת להם אינספור דברים. החל מקשר מכל מיני יחידות בצבא, מכינות ועוד. הקבוצה השנייה זה החבר'ה שבעצם השתחררו מהצבא והם נמצאים רגע לפני הטיול הגדול, רגע לפני הפסיכומטרי, הם צריכים איזו הכוונה בלימודים, הכוונה תעסוקתית. כל

מיני דברים כאלה שבעצם אנחנו, היום אתם תכף תראו מה נעשה בשנה וחצי ונעשית עבודה מצוינת אבל רגע מיפינו את הצרכים שלהם, את המאפיינים שלהם ומה צריך באמת לתת להם. הקבוצה השלישית שיש בה, שימו לב,, כ-1,182, לא מעט צעירים שנמצאים פה. זה אותם חברה שמתחילים ללמוד או באמצע לימודים שהנושא התעסוקתי מאוד מעניין אותם, הם רוצים מרחבי למידה, מרחבי תעסוקה וכולם דרך אגב אני אגיד וזה כולם רוצים פנאי. חסר להם כל העניין הזה התעסקות של רגע להפגיש אותם ולעשות להם דברים ביחד. והקבוצה האחרונה שזה ההורות הצעירה. החבר'ה בגילאי 30–35. יש פה כבר בנייה של התא המשפחתי ואני לא מדברת על הצהרונים, על הגנים וזה, אלא להסתכל רגע על התא המשפחתי ולתת איזו מסגרת גם לאימהות צעירות, יש תמיכה פיזית, תמיכה תעסוקתית, קצת קריירה, דברים היום קורים ואתם תכף תראו, אותי זה מרגש. אז כמו שאמרתי, זה שאנחנו מעמידים אותם על סדר היום ונותנים להם איזשהו מענה, אנחנו מהווים איזשהו הון אנושי שיכול להיות מכפיל כוח אצלנו פה. אנחנו כבר נהיה אוכלוסייה מתבגרת, אבל רגע, כולנו יודעים שמי שנותן, בסוף הוא הופך להיות שייך. וככל שאנחנו ניתן להם את הכר הזה להיות מעורבים, הם יהיו יותר שייכים, הם יהיו יותר שלנו. הם יהיו פה אצלנו ולא ייעלמו לנו, ולכן זה מאוד מאוד חשוב. ההבנה הזאת שאנחנו עם הצעירים חייבים רגע לשים עליהם פוקוס. אז בעצם עוד מעט נועם תרחיב מה המטרות המרכזיות וגם כן מה עשינו, אבל רק במילה, תרבויות פנאי, יש כל מיני דברים שאנחנו כבר עושים להם. אנחנו התחלנו לעשות סקר מיפוי, גם את זה נועם תרחיב. אני לא רוצה פשוט לקחת לה, כי היא עשתה עבודה נהדרת, היא ורותם. אבל מה שכן אני רוצה רגע להתעסק איתו, יש פה גם את העניין של המלגאים. רק שתדעו לכם שהשנה הגדלנו מלגות וגם נתנו מספר יותר גדול של מלגות, שוב, של מלגות למלגאים, שוב, על ידי עבודה מול מפעל הפיס, איזשהו מיזם שהרחבנו, ובסוף, אם מתעסקים עם דברים, הדברים קורים. אם לא נתעסק איתם, הם לא יקרו לבד, וזה כל הסיפור של הדבר הזה, אבל הם תכף ירחיבו.

אחד הדברים שמאוד חסר פה לצעירים זה בית. אין להם פה איזשהו מקום לשבת ולהיות ביחד, והציגו לנו בעבר את העניין הזה של חנוכת בית, הנצחה לחללי מערכות ישראל. יש פה מעל 250 חללים בלב השרון, שמעולם לא ניתן להם איזשהו מרכז הנצחה. עכשיו, יחד עם המחשבה לבנות איזשהו מקום לצעירים, הבנו שאפשר לשלב את מרכז הצעירים עם חדר הנצחה, וזה מקום שיהפוך להיות פעיל, שיבואו אליו. יש לזה כמה יתרונות, והיתרון שאותי הכי הרבה מעניין זה העניין הכספי. זה, כמו שאלי אמר, מדובר ברבנות שהייתה בינוב, ואני מקווה שכל הדברים ייפתרו בהמשך. אבל בסוף, אם אנחנו מביאים את המקום הזה גם לאתר הנצחה, אז אנחנו קצת מקבלים כסף ממשד הביטחון, ויש לנו את אלי בן-שם שהוא עוזר לנו ממשמרת. אנחנו מקבלים קצת כסף ממשד הביטחון, קצת מביטוח לאומי. אפשר רגע להרים את זה, אפשר רגע להתעסק עם זה, אל תגידי שאתה לא אוהב את זה. לא, ראיתי איזה מבט, אני לא יודעת איזה מבט.

משה מכלין: אני חושב שיכולה להיות בעיה,

אורנה הדר: כספית.

משה מכלין: לא, לא, לא, ממש לא כספית, שהמרכז לכל הצעירים האלה יהיה דווקא מרכז של הנצחה ושכול.

אורנה הדר: לא, לא, למה, ההפך, תקשיבו, יש לזה מודלים. רגע, רגע, רגע. זה מן בית לצעירים, יש לזה מודלים כמעט בכל מקום. ההפך, כל הרעיון הוא שברגע שאתה עושה הנצחה יש מקום עם הנופלים, ויש הכול אינטראקטיבי כזה שאתה מפעיל, ובעצם זה לא פיל לבן, זה לא באים פעם בשנה.

משה מכלין: לא, לא דיברתי על פיל לבן, אני דיברתי על בחור או בחורה צעירים, שפה יכולה להיות, בעיני, יכול להיות שאני טועה, בעיני יכולה להיות בעיה שהמקום שמאחד את הצעירים הוא מקום שמנציח את השכול או את ההנצחה.

- דוברת : אבל זה משהו, אתם זוכרים את המצגת שראיתם-? היא בעצם מראה, יש איזושהי מצגת שהראינו על בית, המצגת הזו היא לא מראה מקום עצוב, היא בעצם מראה מקום שנותן כבוד, אבל שיש בו חיים.
- משה מכלין : אבל תסתכלו, השכול מקיף אותה מכל הכיוונים.
- אורנה הדר : לא, לא, לא. השכול נמצא, אם תסתכל פה זה הקיר, פה יש קיר, ומסה מכלין : והמסך והפינה.
- אורנה הדר : אבל פה יש איזושהו חדר ופה יש עוד איזושהו חדר, ופה מטבחים ופה שירותים.
- משה מכלין : איזה מזל שבשירותים אין?
- אורנה הדר : לא. ברור, אבל אתה יודע, החבר'ה נמצאים שם, שותפים רגע. אני לא יודע, אבל זה בית יד לבנים, זה לא מילת פארק.
- משה מכלין : לכן אני מבין, אבל אני אומר שזו בדיוק הבעיה. הבעיה שלי העקרונית היא שהמרכז שיאחד את הצעירים האלה, האבן השואבת לצעירים האלה, משה זה מודל שעובד בהרבה מקומות נוספים והוא מאוד מאוד מוצלח.
- משה מכלין : יכול להיות שאני טועה.
- אלי אטון : בואו שנייה, אני אחזק את הדברים של אורנה. אנחנו נפגשנו, ומי שמסייע לנו בנושא הזה זה אלי בן-שם, שהיה יושב ראש יד לבנים והיום הוא נשיא יד לבנים, והוא דיבר על נושא מאוד מאוד, הרי זה בדמו, כשהתחילו לבנות יד לבנים ולהקים יד לבנים בתוך מתנ"סים, בתוך כניסה לאולמות או כל מיני דברים כאלה ברמות האלה, ההורים בהתחלה התנגדו ואמרו מה, הבן שלי שילם בחייו יהיה על קיר ובתוך איזה אולם מופעים? אולם קונצרטים? ואז הסבירו להם את הרציונל שבמקום שיבואו פעם בשנה לראות את הילדים האלה, כל יום יש להם דוגמה במקומות גדולים של מופעים, 300 איש ביום שבאים לראות.
- משה מכלין : אני מבין לגמרי את הרציונל של הורי השכולים, אני מסתכל מהצד השני.
- דובר : המושג "במותם ציוו לנו את החיים" זה הכי משקף.

- רעם שאול: רגע, יש לי שאלה. אני מסתכל על הדבר הזה כאל דבר צומח. השאלה היא אם במקום הזה יהיה אפשר להפעיל אותו או יהיה אולם, נגיד לעשות איזושהי פעילות של 100–200 איש.
- משה מכלין: לא, לא, זה חדר קטן, זה מבנה של 100 מטר בקושי, אולי בחצי.
- רעם שאול: שניה אחת, אני אומר רק את הרציונל. הרעיון הוא שבסוף אתה לא הולך סתם לאולם מתני"ס עם דברים כאלה, אתה הולך למקום ששם יש חבר'ה של פעילות, שזה גם יכול להכניס איזושהי תשומה לדבר שצריך לחיות, צריך לממש אותו, צריך להביא הכנסות. זה לא ממש ביזנס גרידא, אבל משהו צריך פה לפעום. הלב צריך לעבוד שם.
- אורנה הדר: אז גם על זה חשבנו, איך הדבר הזה גם יכול לייצר איזושהו הכנסות עם דמי חבר, דמי רצינות, כדי שבכל זאת נוכל להחזיק את הדבר הזה, כי הוא, כמו שאתה אומר, יעלה תקציבים.
- רעם שאול: חייב להיות מודל עסקי.
- אורנה הדר: גם על זה חשבנו, וברגע שיהיה המבנה ונקים אותו אנחנו גם נחשוב על הדברים האלה. נ
- אלי אטון: אני אחזק אותך. קודם כל אתה קלעת לדעת רבים וזה רעיון מצוין מה שאמרת. נכון להיום, מה שיש לנו אפשרות זה להקים מרכז לצעירים בעלות נמוכה של רק שיפוץ, כי המבנה הזה שתכננו בינוב שהוא קיים. השלב הבא שלנו הוא להקים מרכז מועצתי חדש, לב השרון, שיהיה ליד בית הספר לב הפרדס, ושם יהיה מרכז צעירים גדול, ושם נעביר את המקום של יד לבנים למקום יותר גדול, ומרכז הגיל השלישי ובניין מועצה.
- דובר: כפר סטודנטים וכפר רכזי נוער.
- אלי אטון: בסדר אבל אנחנו לא דנים בזה, זה השלב הבא שלנו.
- טל מדר: לפני שנועם תיקח, לי חשוב להתייחס לעוד איזושהו ממד בסיפור של הצעירים וגם במיפוי שתכף נועם תציג זה יובהר עוד. צריך להבין משהו מאוד קריטי, צעירים זה לא משהו שנחמד שיש אותו, זה ממש לא. האירוע הזה נגמר. פעם כשדיברנו על הצעירים ברשות חשבו שזה מסיבות, בירה

ופומפונים, זה לא הסיפור. היום כשאנחנו מדברים על קהל היעד הזה שלצורך העניין הוא לא היה קהל יעד עם חיתוך ייחודי לפני 10 או 20 שנה, כי כולם נכנסו לאותו מכבש, היום אנחנו מדברים על פער היסטרי של אנשים שמגיעים לגיל 18 עוד הם סבבה, מסיימים צבא ולא יודעים איך להתחיל את חייהם באינספור מובנים. עכשיו זאת בעיה שמתגלגלת חזרה לתוך עולם הרשות. כאילו לכאורה אפשר להגיד, מה לנו ולזה? אבל זה אחד מהדברים שאנחנו יותר ויותר רואים ומבינים זה שהתושבים שלנו כציבור נמצא גם הוא בטווח הגילאים האלה, וכשאנחנו לא מטפלים בעולם המענים מגילאי 18 עד 35, שוב, בשלל היבטים היבטי קריירה, היבטי חוסן, היבטי תרבות, היבטי כף, היבטי אקדמיה, אנחנו פוגשים את זה גם אז בגיל 35 וחצי. וזה מאוד מקרין וזה מאוד מאוד משפיע על האופן שבו הם אחר כך גם צורכים וגם הופכים להיות, מן הסתם, תושבים פעילים אצלנו, ואנחנו יותר ויותר מבינים שאנחנו צריכים לשנות את האופן שבו מתייחסים לפלח הזה כנותני שירותים. ולמה אני אומרת את זה? כי הסיפור של הבית צעירים הוא קריטי, הוא חשוב, הוא סמן, אבל בסוף הוא רק עשירית ממה שצריך לקרות. כי אם אנחנו מדברים על לתת איזושהי התייחסות שיודעת לתת את המענה הנדרש, זה צריך לבוא לידי ביטוי בכל מחלקה ובכל אגף. באיך שמדברים עם הצעירים מהרווחה, לגבייה, ללשכת ראש הוועד המקומי, לא משנה מה. זאת שפה אחרת, זאת גישה אחרת, זאת הקנייה אחרת ואנחנו צריכים לבנות בעצם ממש פרקטיקה חדשה לגמרי בתחום ודיסציפלינה. אין את זה, זה נושא מאוד צעיר וטרי ולא מטופל ברמה הארצית.

אורנה הדר: אני אתן רגע לרותם.

רותם עמוס: אני רוצה להמשיך. קודם כל ערב טוב לכולם. אני רוצה באמת להמשיך מהמקום שטל עצרה בו ואורנה ולהגיד שבאמת בלב השרון היו הרבה מאוד דברים שהם היו מטופלים כמו הנוער ובעצם נושא הצעירים זה דבר שלא טופל במשך הרבה מאוד שנים. מה שטל אמרה, שיש פערים בארץ, אני חושבת שאנחנו מבין המועצות שיש לנו את הפערים הכי גדולים. מצד אחד,

אגב יש לנו את הנוער כמעט הכי מטופל, אבל אפשר להגיד שיש לנו את קבוצת הצעירים הכי לא משויכת שקיימת נכון מלפני שנתיים. הדבר הזה להקים אותו הוא מאוד מאוד קשה כי בעצם אנחנו איבדנו פה את המומנטום כשהחבר'ה סיימו י"ב, הם היו איתנו ב-י"א ב-י', י"ב, ופתאום במקום לתפוס אותם שם בתפר הזה לפני שהם הולכים אגב במספרים מעוררי השראה למכינות, לשנות שירות, לשירות משמעותי, זה הנוער שבעצם אנחנו מגדלים אותו בבתיים, במוסדות החינוך, במועצה ואז אנחנו, קצת אני אגיד, בשיא טיפשותנו, גורמים להם לברוח ומחכים עוד פעם לתפוס אותם בגיל 22, 24. נועם אחר כך באמת עושה עבודה מצוינת בתחום של הצעירים. היא תראה אחר כך באמת מה אנחנו רוצים בדגשים. אני רוצה באמת להוסיף עוד דבר ממש בקצרה למה שטל אמרה, אנחנו גם צריכים לזכור שאנחנו רק סיימנו מלחמה מאוד ארוכה, ובתוך המלחמה המאוד ארוכה הזאת כשאנחנו מדברים כמו שרעדנו מצד אחד אנחנו מחנכים אותם לכו לצבא תהיו משמעותיים תשמרו על המדינה ורבים מהם עשו את זה, יש לנו לצערנו גם 6 חללים אחרי המלחמה הזו והרבה פצועים והרבה טראומטיים אנחנו מקבלים אותם חזרה ואנחנו צריכים לדעת איך לקבל אותם. לכן צריך גם להבין, שאני יודעת שאנחנו בתוך דיונים של תקציב וכולי וכולי, אבל צעירים זה משהו שהוא לפני שרגע אנחנו הולכים למודלים עסקיים בואו קודם כול נקלוט אותם בבית. אני מאמינה במודלים עסקיים מלמדים אותי אותם כאן כל הזמן אבל אני חושבת שקודם כול אנחנו רגע צריכים לתת להם תחושה של בית יש פה מעל 5000 צעירים. אגב בנתונים שאנחנו רואים אנחנו רואים שאוכלוסיית 24 25 24 25 29 חוזרת יחסית והאוכלוסייה הבוגרת יותר שאין לה אמצעים לקנות פה בית אז בעצם נודדת מלב השרון, שזה גם דבר שבהמשך בטח גם יטפלו בו. אבל אני באמת רק מצטרפת לתוך הדבר הזה ואתן לנועם להמשיך. הדבר הזה הוא חובה שאנחנו חייבים להתעסק איתו, זו אוכלוסייה שאנחנו חייבים להתעסק איתה. אגב אני יכולה להגיד שהקמנו, היינו בניסיון ואנחנו מנסים לחדש את זה עכשיו, פורום של צעירים היה נורא

קשה לתפוס אותם כי רמת האמון שלהם לא קשור בלב השרון, במוסדות עצמם הוא מאוד מאוד קטן. אם אנחנו לא נראה להם שיש להם בית ויש להם מקום שיכול להיות שלהם אנחנו לא נצליח לתפוס אוכלוסייה כזאת חשובה שבעיניי זה גם החלק שלנו להחזיר להם אחרי התרומה שלהם למדינה. אז זה החלק שלי ונועם בבקשה.

נועם בן-שוהם: טוב אז נעים מאוד אני נועם בן-שוהם, אולי אתם לא מכירים אותי נכנסתי 6 חודשים לפני המלחמה ואז מאותו רגע כבר הכל היסטוריה. אני באמת מאמינה שיותר מזה שהצעירים הם העתיד אני מאמינה שהצעירים זה הכאן ועכשיו. ראינו את זה חזק מאוד דרך השבעה באוקטובר ולכן אני מתעסקת בזה 24/7 על כל הרצף הזה שכמו שאתם ראיתם יש צרכים לכל חתך. אני כן אגיד כמה מילים עליי אתם לא מכירים אותי, אני לא נבהלת מכל האתגרים האלה. אני בן אדם בנשמתי יזמית חברתית בעיקר, 8 שנים הקמתי וניהלתי מרכז שיקומי בעלות חתך גילאים 3 עד 15, ואחרי זה ניהלתי 8 שנים אחרונות במשרד הביטחון מרכז שיקומי תעסוקתי של נכי צה"ל. אני אוהבת אתגרים אני מאמינה בהם ואני מאמינה גם ביוזמות. אני כן חושבת שצריך שיהיה לנו מקום, מקום מסוג של שייכות ועצמאות וזה מה שמחפשים היום הצעירים שלנו. אני כן אגיד תעבירי רגע את מה שעשינו ב-25 ואולי לחלקכם זה כן או לא הגיע, אז היו לנו הרבה מאוד וזה באמת בזכות תפיסתו של ראש המועצה החדש, כל הנושא של מלגות, ידע זה כוח זה חוסן, הוכפלו פה מלגות והשנה נכנסנו למהלך יחד עם סגן ראש המועצה שתמך בנושא הזה של מלגת פרח במקום פרח פייס הפעם הפכנו להיות פייס מועצה. זאת אומרת, 160 שעות 16 מלגאים מקבלים 10000 שקל בקיץ, והם באמת משולבים פה בכל הפרויקטים. 8 משולבים במחלקת חינוך ו-8 בתוך המועצה. מעבר לזה יש גם מלגת ראש המועצה שהם פרויקטים שאני קוראת להם ממלגה להשפעה. נוספים הפרויקטים זה פרויקט של הורות על גלגלים, כל התחום של הורות צעירה שקם שנה שעברה עם לירון וגם כן נעשה עם מלגאים. כן זכינו גם מבחינת כספים וקול קורא של המשרד לפיתוח הנגב והגליל שהפך מ-50%

משרה ל-100% משרת מנהל יחידת צעירים וגם המשרד לשוויון חברתי ומעמד האישה שזה של הלהט"ב, שזכינו בו ב-50% רכז להט"ב. כל התחום של תרבות ופנאי אני מדברת על פנאי לא רק של מה נעשה, איך נעשה, כמה נעשה אלא באמת כל התחום של הבדידות. הבדידות היא מאוד מאוד גדולה. אצל הצעירים שלנו. עשינו סדנאות קוקטיילים בשיתוף פעולה עם עמק חפר. סטנד אפים, מופע חדש שהיה לחודש האישה שנה שעברה עם ספיר בירמן. לגבי סדנאות הכשרה היו השנה, ובסופם באמת גם קיבלו תעודות והתקדמו בתחומים מאוד מאוד חמים שהם עסוקים בהם הצעירים. התנהלות כלכלית שהייתה 6 מפגשים יחד עם הרווחה, כל התחום של לתפוס כיוון ובכלל לדעת מה אני רוצה לעשות עם עצמי היה 6 מפגשים סושיאל, שבתור הסושיאל אפרופו אנחנו מדברים על עסקים צעירים זעירים שבזה הם עסוקים בנושא של תעסוקה. ראש המועצה היה בגמר, ראינו חברה של עסקים צעירים זעירים ואחד מהם זכה. זה היה סדנה מעולה של סושיאל AI, ועכשיו שבוע הבא נפתחת ב-7 בחודש סדנה מלב ולב למשוחררי צה"ל חברה חתך בין 22 25, נרשמו 10 חברה. לגבי 26...

מיכל גליק: אפשר לשאול כמה היו בסדנאות?

נועם בן-שוהם: כן שאלה מצוינת. להניע צעירים זה עולם ומלואו ואנחנו מדברים בין 8 ל 25 חברה, מאוד קשה להניע צעירים. אני אגיד גם בסוגריים שהשנה סיימתי תואר שני בצעירות שזה פעם ראשונה מאז ה-7 באוקטובר שהקימו את זה כי ראו בזה באמת באמת נושא קשה וכאוב, אנחנו כל הזמן רצים קדימה. אחד הדברים שאנחנו הולכים לדחוף אותו מאוד זה דרך הסושיאל, כי הבנו שסושיאל של צעירים זה עולם ומלואו.

רותם עמוס: צריך לפתח אמון להגיד להם שיש פה באמת בית לאט לאט.

נועם בן-שוהם: כן לסיום אני רוצה להגיד שאחרי כל 4 חתכי גיל שנכנסנו אליהם, הבנו שאנחנו יוצאים סוף סוף בסקר ומיפוי עמוק שבו אני חושבת שהגיע לכולכם המכתב, הפצנו אותו. קראתם? עיינתם? חברה אינפוט הולכת לצאת פה במיפוי בסקר עמוק מ-18 עד 35. היא כבר הספיקה לעשות ראיונות עם

מנהלים פה של המחלקות ואנחנו נצלול פנימה לתוך הצעירים שלנו אנחנו צריכים את השיתוף פעולה מאוד מאוד גדול שלכם כדי שנדע איך להיות רלוונטיים ב"כאן ועכשיו" לצעירים שחיים עכשיו פה. יכול להיות שעוד שנתיים דברים ישתנו, אבל עכשיו אנחנו חייבים לדעת איפה הם נמצאים ואיפה הצרכים והקשיים הבאים.

משה מכלין: זה 25% מתושבי המועצה?

טל מדר: אחד הדברים שאנחנו לא עד הסוף יודעים, ויש לנו איזושהו פער פה בידיעה למי רשום פה ומי גר כאן בפועל ואיזה מין שירותים הוא צורך. ושוב בגלל זה יש כאן תפיסה שהיא באמת צריכה להיות הרבה יותר הוליסטית, כי גם אם אתה הורה לילד צעיר היום אתה צריך גם לקבל מענים חדשים בתחום הצעירים. הורים לילדים צעירים גם צריכים מענים, זה הכל כאן מאוד אחר וחדש.

משה מכלין: מתי הסקר הזה יצא?

נועם בן-שוהם: בינואר, אנחנו מקווים בתוך שבוע שבועיים. שבוע הבא אנחנו עושים קבוצת מיקוד לראות שהשאלות שלנו מדויקות.

משה מכלין: ואז כמה זמן אחרי יש את התוצאות? זה בשבועות או בחודשים?

נועם בן-שוהם: אני מתכננת להוציא עד אפריל את תוכנית שתהיה לשנה הקרובה, לשלוש שנים שלוש וחמש.

משה מכלין: אולי אפשר להראות לנו את תוצאות הסקר לפני אם אפשר?

אלי אטון: קודם כול תודה רבה לנועם שעושה עבודה באמת מכל הלב.

רותם עמוס: נועם בואי תספרי, רגע, נועם בואי תספרי. נועם נבחרה באמת אמרנו שהיא מאוד טובה היא גם עושה את העבודה שלה גם בתחום ה-, שהיא יצרה שם תוצאות באמת מאוד גדולות וסכומים של כסף, וגם נבחרה לנסוע עם משלחת שתספרי עליה.

נועם בן-שוהם: אני נוסעת למשלחת צעירים למנהיגות צעירה בבודפשט. מישהו יודע למה להרצל היה זקן? בגלל זה התקבלתי. לא סתם, אבל משלחת גדולה שיוצאת לבודפשט.

אלי אטון : נועם תודה רבה. תודה רבה לוועדת הצעירים בראשותה של אורנה. כמובן תודה לרותם מנהל אגף הקהילה שבאמת עושה עבודת קודש ובאמת מגיע לה שפו גדול. ישר כוח.

הצטרפות לרשת ערים בריאות

אלי אטון : הנושא הבא זה הצטרפות לב השרון לרשת ערים בריאות. תציג את הנושא

לירון גלאם, היא אחראית על החוסן בלב השרון, החוסן הקהילתי.

לירון גלאם : אני אעשה את זה בקצרה. במסגרת התפקיד שלי אני כל הזמן מחפשת את

ההזדמנויות לעשות שיתופי פעולה ולחפש את המקורות התקציביים בשביל

שאנחנו נוכל להמשיך ולפתח כמה שיותר את תחום החוסן הקהילתי. בעודי

משוטטת ומחפשת את המקומות שיכולים להניב לנו תוצרים מצאתי את

רשת ערים בריאות בישראל שהולכת ומתפתחת. אם בעבר זה היה קיימות,

אז היום מדברים גם על נושא של חוסן קהילתי ובריאות הנפש שזה דברים

שכולנו מתמודדים איתם עכשיו. בעצם מה שזה אומר זה אומר להצטרף

לרשת ערים בריאות וזה פותח עבורנו קולות קוראים שגם בתחום החינוך

וגם בתחום הקהילה ובעיניי אחרי שעשיתי כל מיני בדיקות מאוד מאוד כדאי

לנו להצטרף לתוכנית הזאת חבל שאנחנו לא שם בתוך הדבר הזה וזה בסך

הכל דורש את האישור וההסכמה של חברי המליאה, 2000 שקלים שנתיים

בסך הכל וזה בעצם אחר כך נותן את ההזדמנות להיכנס לקולות קוראים

שכבר אני כבר בתהליכים כדי לקבל אותם. זה של משרד הבריאות של

משרדי הממשלה של משרד החינוך לתוכנית ערים בריאות של הרשות

לקידום אשכול רשויות השרון.

נתן סלומון : זה משית עלינו איזשהם מגבלות להיות חלק מהרשת ערים בריאות?

לירון גלאם : מגבלות כמו מה למשל?

נתן סלומון : לשקול האם אין לזה אלה שהם השלכות, האם לא נוכל לעשות דברים

אחרים?

לירון גלאם : לא, לא, זה בעיקר תוכניות לבריאות נפשית בקהילה.

- דובר : מה המשמעות של להגיד כן?
- אלי אטון : הסיפור של 2,000 שקל לשנה אין פה קטץ'. הסיפור שתהיה גם סוג של מחויבות של הרשות. מה זה 2000 שקל? אבל את לא תשלם 2000 שקל ותזרוק אותם. עכשיו יושבת לירון שהיא אחראית של החוסן הקהילתי ומחפשת כל הזמן התקשרויות ויכולות שלנו כרשות לקבל קולות קוראים, להיות באינטראקציה עם רשויות אחרות ועם משרדי ממשלה בנושא הזה, כי דרך אגב שתדעו שהנושא הזה של החוסן הקהילתי הולך וצובר משמעות של חיוניות מיום ליום, בעיקר אחרי ה-7 באוקטובר, בעיקר אחרי המלחמה הזאת, בעיקר במצב של בני הנוער שלנו היום, בני הנוער הצעירים שיש לנו אתגרים מטורפים איתם. כשאתה נמצא תחת מעטפת של מדינה בנושא הזה, זה יוצר סוג של מחויבות אלייך אליהם, אתה לא מחויב לשום דבר אחר.
- נתן סלומון : האם זה מגביל אותי במשהו?
- אלי אטון : לא.
- לירון גלאם : זה לא מגביל אותך בכלום.
- דובר : נצטרך ליזום פעילות בעתיד.
- אלי אטון : נצטרך ליזום, אבל אנחנו יוזמים אותה בכל מקרה. אני למדתי את השיטה. דרך אגב, תראו את איציק באיזו פוזיציה הוא.
- משה מכלין : למה צריך אישור מליאה?
- אלי אטון : אתה ממנה משהו. חברים יש מתנגדים? יש נמנעים? תודה אושר. אני רוצה קודם כול להגיד שאתם בטח יודעים שלירון זכתה כעובדת מצטיינת מטעם לב השרון ותייצג אותנו בתחרות העובד המצטיין של ידיעות אחרונות, ואנחנו באמת מאחלים לה בהצלחה. אם זה הולך על ניקוד או משהו כזה כמו באירוויזיון אז חבר'ה, לתת הצבעה. היא עושה את עבודתה נאמנה ובאמת מכל הלב ובמקצועיות ויישר כח. נושאים הבאים מי שיציג אותם זה שרון.

תקציבי ועדים לשנת 2026

שרון עזרן: כמו שנה שעברה אנחנו עוברים על התקציבים, תקציבי ועדים, לראות שהם מאוזנים בין הוצאות להכנסות. אנחנו לא נכנסים כל כך לעומק לראות מה כל אחד הוציא. אנחנו מסתכלים על החלק התחתון הזה, בין ההוצאות להכנסות שזה מאוזן. פחות או יותר כל שנה זה אותו דבר. מי שלא הגיש לפי דעתי זה רק משמרת. משמרת וחרות לא הגישו, וכשהם יגישו נאשר אותם. כל השאר, 16 מושבים הגישו. צריך לאשר את זה.

אלי אטון: מי מתנגד לאשר? מי נמנע? אושר פה אחד. הנושא הבא.

קניית זכויות משרד החינוך

שרון עזרן: אני אקצר את זה. ביולי 24 נכנסה מנהלת אגף חינוך חדשה למועצה והיא בעצם יצאה ממשרד החינוך ויצאה לחל"ת של 4 שנים, והיא יכולה להחליט אם אנחנו בעצם מפרישים לה פנסיה לקופות גמל לצבירה או שאנחנו רוכשים את הזכויות שלה ממשרד החינוך. בעצם אנחנו מפרישים מ-13.5% כמו שאנחנו מפרישים לכל עובד, אבל במקום להפריש לה, אנחנו שמשלמים למשרד החינוך את קניית הזכויות שלה. בנוסף, אנחנו גם מפרישים לקרן פנסיה רק את ההפרש בין השכר שלה פה למשרד החינוך, שיהיה לנו הגנה במידה והעובד יוצא לפנסיה.

נתן סלומון: לא הבנתי מה זה לרכוש את הזכויות?

שרון עזרן: בעצם אנחנו רוכשים את הזכויות שלה ממשרד החינוך. זכויות שהיא צברה שם כפנסיה תקציבית, ובמקום שאנחנו משלמים לקרן פנסיה או הראל או מנורה, אנחנו משלמים למשרד החינוך.

נתן סלומון: אנחנו בעצם ממשיכים את הפנסיה שלה שמה.

(מדברים ביחד)

טל מדר: יש לה כבר פנסיה תקציבית, היא זקופה לה במשרד. אנחנו חוברים לקופה הקיימת שלה ומשלימים למשרד החינוך. כך שאם, תקן אותי אם אני טועה שרון, היה והיא מסיימת את התפקיד בסוף מאצלנו שהיא כבר לא תחת

- עבודת משרד החינוך, משרד החינוך ישלים לנו את הפנסיה התקציבית שלה
 על השנים שלה במשרד החינוך.
- נתן סלומון: אתה כל החיים עד 120 אתה משלם לה כסף.
- טל מדר: יש הסדר עם משרד החינוך, כי בעצם מרכיב הפנסיה הדרמטי שלה מגיע
 משנות העבודה שלה במשרד החינוך.
- דובר: למה לא הפוך? היא בעצם עבדה כל השנים במשרד החינוך.
- שרון עזרן: יש לו זכות לעובד לבחור אם יש לו פנסיה באיזה מקום להגיד אני רוצה
 שתפרישו לי לקופה הזאת.
- טל מדר: לה כעובדת ספציפית במשרד החינוך, אני לא מדברת אם זה היה עובד חדש
 עם פנסיה צוברת, בעצם משרד החינוך הוא הפנסיה שלה, ולכן אנחנו
 נתחשבן עד אריכות ימיה מול משרד החינוך.
- (מדברים ביחד)
- דובר: כשהיא פורשת היא מקבלת ממשרד החינוך את הפנסיה התקציבית
 ומהקופה...
- נתן סלומון: אני רוצה להבין על מה אני מצביע. עכשיו לצורך העניין היא אמורה לקבל
 ממשרד החינוך נגיד לפי 70 שקל פנסיה תקציבית, נגיד שאצלנו היא צברה
 30 שקלים. עכשיו היא תחיה עד גיל 250, אני צריך לשלם לה תקציבית את
 ה־30 שקלים להשלים?
- טל מדר: יש כאן שני מרכיבים להבנתי. יש את הדלתא על הסכום שהיא מקבלת
 כמנהלת אגף לעומת מה שהיא קיבלה בתפקידה האחרון כמנהלת בית ספר.
 אוקיי? הדלתא הזאת, רגע, לטובה. הדלתא הזאת, אנחנו מפרישים לה
 לקופת פנסיה רגילה, לא תקציבית, צוברת. בסדר?
- נתן סלומון: אנחנו לא משלימים לה אחורה את שנות הוותק?
- טל מדר: מה פתאום. אנחנו בעצם מייצרים מה שנקרא רצף זכויות כדי לעודד אנשים
 שהם בעלי שיעור קומה וניסיון להגיע לתוך המערכות האלה. בסדר? ולכן מה
 שקורה, הפנסיה התקציבית שלה כפי שהיא הייתה כשהיא סיימה במשרד
 החינוך, זאת הפנסיה התקציבית, זה התקרה של הפנסיה התקציבית. אנחנו

ממשיכים אותה, ממשיכים את הזכות שלה, ממשיכים את הקיום שלה, מעבירים את החלק שלנו למשרד החינוך.

נתן סלומון: סליחה, זה לא מה שהוא אומר.

שרון עזרן: לא, לא, אני אסביר עוד פעם. המשמעות של רצף זכויות או קניית זכויות זה

אומר שהיא בעצם ממשיכה לקבל את הזכויות שלה של ה-30 שנה משרד החינוך לא מאיתנו, כשתפרוש. היא לא מקבלת מאיתנו. זה לא 70%. היא מקבלת את ה-100% משרד החינוך. אנחנו כמועצה אמורים להשלים לה עוד 2% בפנסיה הרגילה, כי ההפרש שלה בין השכר של משרד החינוך לפה הוא של 2%, ואנחנו מפרישים לה לפנסיה צוברת רגילה. כשהיא תעזוב אנחנו בעצם, מה זה עושים רצף זכויות? אם היא נגיד עזבה ואחרי 30 שנה הייתה זכאית ל-65% תקציבית, אז את ה-5% הנוספים אנחנו משלמים.

יצחק יצחק: חברה לא, לא, יש פה שני מסלולים. סליחה. שני מסלולים. יש מה שנקרא

רצף זכויות שאתה חותם משלם עבור אותן שנים שהעובדת אצלך את הפנסיה התקציבית, עבור אותן שנים, מעביר למשרד החינוך את הכסף העתידי כשהיא תפרוש. בסדר? כי הם המקור. היא לא עובדת במסלול הזה, היא עובדת במסלול האחר. היא כרגע מאחר והיא בתקופת חל"ת, היא כאילו שומרת לעצמה את הזכויות. בסדר? שאם מחר תחליט נגיד לחזור למשרד החינוך, אתה בעצם על אותן שנים שהיא עובדת אצלך מפריש לה את הזכויות עבור השנים האלה בקופה נפרדת.

נתן סלומון: בקופה צוברת?

יצחק יצחק: בקופה צוברת.

נתן סלומון: זאת אומרת, זה לא יותר אם אני מסכים.

יצחק יצחק: לא.

משה מכלין: נניח שהיא יוצאת לפנסיה מלב השרון. אנחנו מקבלים ממשרד החינוך את

הכסף ואז משלמים לה את הפנסיה?

יצחק יצחק: אתה מהקופה שהפרשת עבורה, משלמים עבור אותו נתח...

דובר: מה קורה אם עוד 3 שנים היא עוזבת ולא הגיעה לפנסיה?

- טל מדר: יפה. אם היא לדעתי עוזבת אחר כך, לא מתוך חליית אלא מתוך אלינו, אז זה עובד הפוך לדעתי.
- נתן סלומון: אם מחר בבוקר היא אומרת תודה רבה והולכת?
- יצחק יצחק: אז היא תקבל עבור אותן שנתיים מה שהפרשת עבורה לקופה, ומשרד החינוך היא תקבל את ה־30 שנה לצורך העניין שהיא עבדה.
- טל מדר: אם היא יוצאת מהחליית אז היא תצטרך להגיע מן הסתם עוד פעם לישיבה... ויאז זה- רצף זכויות.
- טל מדר: ההפך קורה. בסדר? משרד החינוך ישלם לנו. יש מסמכים על הדברים.
- אלי אטון: זה הפרטים הטכניים, אנחנו צריכים באופן עקרוני, רבותי... קובי רייך: זה יעלה לנו יותר כסף.
- שי שדה: זה יעלה לנו רק 2%. אם אתה עכשיו תקלוט לפה עובד שעבד 30 שנה במשרד החינוך והוא נגיד עוד שנתיים יפרוש שלא יהיה מצב שאתה בגלל שהוא פורש צריך לשלם לו ...
- טל מדר: אני רק אגיד עוד פעם שזה יכול לעלות יותר כסף, זה גם יכול לא. בסדר? אני רק רוצה להצטרף למה ששי אמר. בסוף כשרוצים להביא אנשים רלוונטיים מהתחום זה אנשים שהיו במשרד החינוך. במשרד החינוך, תתפלאו אולי לשמוע, יש אחלה תנאים ולא רק בגלל הפנסיה התקציבית. אנשים שמגיעים...
- דובר: אחללה תנאים לוותיקים לא לצעירים.
- טל מדר: גם הצעירים שיש להם ותק של 20 עד 30 שנה מגיעים עם אחלה סל של תנאים וחלק מההסדרות המיוחדות האלה נועדו כדי לאפשר דווקא לאנשים האלה כן להגיע למערכות שלנו.
- אלי אטון: חברים, אנחנו צריכים לאשר. מי מתנגד שירים את ידו? מי נמנע? אוקי. אושר פה אחד.

חוזר במסגרת חוק ההסדרים – גמלת ילד נכה

שרון עזרן: יש תיקון לחוק ההסדרים בהנחות בארנונה שעד היום בן משפחה של ילד נכה עד גיל 18 הייתה זכאית ל-33% על 100 מטר הנחה. היום החוק השתנה וקבע שבמידה ולאדם יש יותר מילד נכה אחד אז תהיה צבירה של ההנחה. פעם בן אדם שהיה לו 3 ילדים נכים, היה מקבל 33% על מאה מטר על אחד הילדים. היום הוא יכול לקבל 33% לילד ראשון, 66% לילד שני על 100 מטר ו-90% על ילד שלישי עד 100 מטר. זה מאפשר לנו גם לתת לילדים מעל גיל 18. כל עוד הילד גר עם ההורים.

(מדברים ביחד)

שרון עזרן: זה אופציה לתת לרשות, היא יכולה לאשר את זה והיא יכולה לא לאשר.
אלי אטון: אני ממליץ לאמץ את הדבר הזה. האנשים האלה כבר קיבלו, אין הרבה כאלה.
שרון עזרן: הוא מביא לי אישור שהוא מקבל קצבת ילד נכה, אני לא נכנס לאחוזים, הוא צריך להביא לי אישור.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: חברים אני רוצה להתקדם ברשותכם. מי שמתנגד שירים את ידו, אוקי מתנגד אחד. מי נמנע שירים את ידו? אחד נמנע. תרשמו את השמות. מי בעד? אוקי, כל השאר בעד.

מינוי רעות סגרון כחברת ועד מקומי עין ורד

אלי אטון: לא נעלה את הנושא כרגע, כיון שהיא צריכה להביא טופס של ניגוד עניינים שעדיין לא התקבל. זה יעבור למליאה הבאה. פשוט אם אתם זוכרים, בעין ורד אנחנו מינינו ועד ממונה, לכן אין הבא בתור ולכן חייבים לאשר את זה.
דובר: ואז זה יקרה כל פעם שהם יחליפו משהו?
אלי אטון: בתקווה שלא יחליפו. שבוע שקט, תודה רבה. לכם.